

บัวในราชกิจบาลีและสันสกฤต

นางนุนยา เท็งสุวรรณ

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาความหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต

แผนกวิชาภาษาไทยวันออก

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2521

THE LOTUS IN THE PALI AND SANSKRIT LITERATURES

Mrs. Boobpha Tengsuwan

ศูนย์วิทยทรัพยากร

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Arts

Department of Eastern Languages

Graduate School

Chulalongkorn University

1978

หัวขอวิทยานิพนธ์	น้ํารวิวรรณคีมาสีและสันสกฤต
โดย	นางบุณยา เก่งสุวรรณ
แผนกวิชา	ภาษาไทยวันอข
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ วิสุทธิ์ บุญยกุล

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

.....
.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุประกิษฐ์ บุนนาค) รักษาการในตำแหน่ง
คณบัญชีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....
.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศักดิ์ศรี แย้มนักดา) ประธานกรรมการ

.....
.....
(รองศาสตราจารย์ วิสุทธิ์ บุญยกุล) กรรมการ

.....
.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปราโมช พานิช) กรรมการ

.....
.....
(อาจารย์ นราภรณ์ เอกพิเศษ แย้ม ประพันธ์วงศ์) กรรมการ

หัวข้อวิทยานิพนธ์	นิวไนวารัมภกศีบ้าลีและสันสกฤต
ชื่อนิสิต	นางบุญพา เท็งสุวรรณ
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ วิสุทธิ์ บุญยกุล
แผนกวิชา	ภาษาตะวันออก
ปีการศึกษา	2521

นหคดีย่อ

วิทยานิพนธ์มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาร่วมรวมเรื่องราวเกี่ยวกับนิวไนวารัมภกศีบ้าลีและสันสกฤต ซึ่งให้เห็นแนวความคิดของอรรถกถาจารย์ฝ่ายนาลี และกวีฝ่ายสันสกฤต ที่ได้ใช้วิเส็บเป็นสัญลักษณ์ทาง ๆ อันໄกแก่ สัญลักษณ์แห่งความงาม ความคิด และความบริสุทธิ์ นอกจากนี้ยังให้กล่าวถึงแนวความคิดเดียวกับนิวไนวารัมภกศีบ้าลีในเรื่องอื่น ๆ เช่น การใช้นิวไนวารัมภกศีบ้าลีไปประกอบเนื้อเรื่องในชาติ หรือการใช้นิวไนวารัมภกศีบ้าลีไปประกอบเนื้อเรื่องในมหะครสันสกฤต เป็นทัน อีกประการหนึ่ง วิทยานิพนธ์เรื่องนี้ยังชี้ให้เห็นความแตกต่างของการแบ่งประเภทและธรรมชาติของนิว ตามวิชีช่องนักพฤกษศาสตร์และท่านแนวความคิดของกวี และยังให้ร่วมรวมศพที่ใช้เรียกชื่อนิวหังที่เป็นภาษาบ้านี สันสกฤต และที่ไทยนำมาใช้ โดยนำมาเป็นภาคผนวกอีกด้วย

ในการศึกษาเรื่องราวคั้งกล่าว ผู้วิจัยได้คนค้วาร่วมข้อมูลเกี่ยวกับนิวที่มีอยู่ในวารัมภกศีบ้าลี มีพระไตรปิฎก ชาตกัญญากร พระธรรมปทัช្ឌกถา อรรถกถาฯ ฯ และในส่วนที่เป็นวารัมภกศีสันสกฤต ผู้วิจัยได้ใช้คัมภีร์ฤกษา คัมภีร์ปูราณะ มหาภารตะ รามายณะและมหะครสันสกฤต เป็นทัน นอกจากนี้ยังได้อ้างอิงทั้งทั่ว ๆ ที่นักประชุม สมัยใหม่ได้คนค้วาร่วมไว้ เพื่อประกอบการวิจัยด้วย

วิทยานิพนธ์เรื่องนี้ แบ่งออกเป็น ๕ บท บทแรก เป็นบทนำ เป็นข้อความท้าไปกล่าวถึงลักษณะของมัชชา วิธีการ และขอบเขตของการวิจัย บทที่ ๒ กล่าวถึงประเพณีและธรรมชาติของบัว ตามแนวพุทธศาสนาและแนวความคิดของกรี

บทที่ ๓ กล่าวถึงบัวในวรรณคดีสันสกฤท ที่เป็นสัญลักษณ์แห่งความงาม และความคิดเห็นประเพณีทางศาสนา ตลอดจนการนำเอาบัวเป็นส่วนประกอบกับเค้าโครงเรื่อง ในบทละคร สันสกฤตถ้อย

บทที่ ๔ กล่าวถึงบัวในวรรณคดีบาลีที่เป็นสัญลักษณ์แห่งความมรรค์ และความคิดเห็นทางโลกและทางธรรม นอกจากนี้ยังให้กล่าวถึงเรื่องสระโนกชนรี และความสวยงามของสระโนกชนรีอีกด้วย

ในบทสุดท้าย ผู้วิจัยได้สรุปให้เห็นความแตกต่างในแนวความคิดเกี่ยวกับบัว ที่มีปรากฏในวรรณคดีบาลีและสันสกฤท และให้ไว้แน่ความคิดเกี่ยวกับการศึกษาคนคัวเรื่องราบที่เกี่ยวกับเรื่องบัวนี้ท่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

THEESIS TITLE The Lotus in Pali and Sanskrit Literature
NAME Mrs. Boobpha Tengsuwan
THESIS ADVISOR Associate Professor Visudh Busyakul
DEPARTMENT Eastern Languages
ACADEMIC YEAR 1978

ABSTRACT

The purpose of the present thesis is to conduct a systematic study on the lotuses in Pali and Sanskrit literatures, to point out the ideas concerning lotuses as conceived by Indian poets and Pali writers. In addition, this thesis aims at the description of the nature of the lotuses as seen by the modern botanists on the one hand and by the poets on the other. A list giving Pali and Sanskrit terms for lotuses with Thai adaptations of those terms is given at the end of the main work as an appendix.

The researcher started her study with the collection of data on lotuses from Pali and Sanskrit literatures, such as the Tripitaka, the Jatakas, the Dhammapadatthakathā, the Rigveda the Purāṇas, Mahābhārata[‡], Ramayana[‡] and others such as Sanskrit drama. Works by modern scholars on lotuses were also consulted. These data were then assorted, classified and rearranged according to

The thesis is devided into 5 chapters. The first chapter is an introduction, giving a general remark on the nature of the problem, the method and the scope of the research. The second chapter deals with the classification and the nature of lotuses according to botanists in contrast with those described by poets.

Chapter three describes the lotuses in Sanskrit literature as the symbol of beauty and other virtues. It also mentions the employment of lotuses in the plot of Sanskrit plays.

Chapter four describes the lotuses in Pali literature as a symbol of purity and of virtue, both temporal and spiritual. It also gives a short description of lotus ponds in the Pali literature.

The researcher concludes her study in the last chapter in which the differences of ideas on lotuses in the Pali and Sanskrit literatures are summarized. Suggestions for further research are also given.

กิติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงไปได้ ก็คือความเมตตาช่วยเหลือของผู้มีพระคุณ
หลายท่าน ซึ่งผู้วิจัยได้ขออภิสกล่าวนานไว้ ฉะนั้น ความคุ้มครองและน้อมรำลึก
ถึงพระคุณเป็นอย่างสูง

รองศาสตราจารย์ วิสุทธ์ บุษยกุล หัวหน้าแผนกวิชาภาษาไทย
คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้มีส่วนช่วยเหลือเป็นอย่างมากมาตั้งแต่ตน โดยการ
รับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และได้กรุณาให้คำแนะนำปรึกษาเกี่ยวกับการเสนอ
โครงการวิทยานิพนธ์ รวมทั้งแนะนำแนวทางในการเขียนวิทยานิพนธ์มาโดยตลอด และ
ท้ายที่สุดก็ได้กรุณาสละเวลาเพื่ออ่านและตรวจแก้ไขร่างวิทยานิพนธ์ จนสำเร็จเรียบร้อย

๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศักดิ์ศรี แย้มนัดดา อารย์ประจาร์ ประจำแผนกวิชา
ภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยการแนะนำหันนังสือที่มีประ-
โยชน์ในการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลสำหรับเขียนวิทยานิพนธ์ อีกทั้งได้กรุณาให้ยืมหนังสือ
บางเล่ม นอกจากนี้ยังกรุณาให้คำแนะนำและข้อคิดเล็ก ๆ น้อย ๆ อันนับว่าเป็นประโยชน์
ยิ่ง เพราะทำให้ผู้วิจัยได้มีโอกาสแก้ไขปรับปรุงข้อมูลพร่องท่าง ๆ มีให้ปรากฏในวิทยา-
นิพนธ์นี้

๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปราโม พาพานิช อารย์ประจาร์ ประจำแผนกวิชาภาษา
ไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ให้ความเมตตาแก้ผู้วิจัยเป็น
อย่างยิ่ง โดยการแนะนำหันนังสือที่มีประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลสำหรับเขียน
วิทยานิพนธ์ ทั้งยังได้กรุณาอ่านร่างวิทยานิพนธ์และให้คำแนะนำปรึกษา ตลอดจนข้อคิด
ท่าง ๆ อันนับว่าเป็นประโยชน์ยิ่ง อีกประการหนึ่ง ท่านเป็นผู้ให้กำลังใจแก้ผู้วิจัยอยู่
เสมอมา จนทำให้ผู้วิจัยเกิดความมานะพากเพียร เขียนวิทยานิพนธ์ให้สำเร็จ

นราวาอากาศเอกพิเศษ แม้ ประพัฒน์หอง อารย์บุญราษฎร์พิเศษในแผนก
วิชาภาษาทั่วโลก คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยการแนะนำหนังสือ^๑
ที่มีประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลสำหรับเขียนวิทยานิพนธ์ อีกทั้งได้กรุณาให้ยืม
คัมภีร์พระไกรปีกุณัญภาษาบาลี และคัมภีร์บาลีบางเล่ม นอกจากนี้หันยังเป็นผู้ให้คำ^๒
แนะนำและขอคิดเล็ก ๆ น้อย ๆ อันนี้ว่าเป็นคุณประโยชน์ยิ่งต่อการเขียนวิทยานิพนธ์

นอกจากหันที่ได้กล่าวนามมาแล้ว ยังมีอีกหลายท่านที่นับว่ามีส่วนสำคัญในการ^๓
ช่วยให้วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จลงควยดี ถึงแม้ว่าจะไม่ได้กล่าวนามไว้ ณ ที่นี่ แต่ก็ได้โปรด
ทราบว่า ผู้วิจัยระลึกถึงพระคุณและชาบชังในน้ำใจไม่ตรีเป็นอย่างยิ่ง

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิจกรรมประจำภาค	ช
รายการรูปประกอบ	ฉ
คำชี้แจงการอ้างข้อวรรณคดีบาลีและลั้นสกุลท	ฉ
 บทที่	
1. บทนำ	1
ความเป็นมาของปัญหา	1
วัตถุประสงค์และขอบเขตของการวิจัย	1
ประโยชน์ที่จะได้จากการวิจัย	2
วิธีดำเนินการวิจัย	2
2. ประเภทและธรรมชาติของบัว	4
ประเภทบัวหลวง	4
ประเภทบัวสาย	6
3. บัวในวรรณคดีลั้นสกุล	22
บัวเป็นสัญลักษณ์แห่งความงาม	28
บัวเป็นสัญลักษณ์แห่งความคึกคัก	43
บัวกับเทพและเทวี	43

บทที่	หน้า
การใช้คอกบัวเป็นเครื่องลักภาระ	48
การใช้บัวประกอบเรื่องราวนิบทะครสันสกฤต	53
4. บัวในวรรณคดีบาลี	60
/ บัวเป็นสัญลักษณ์แห่งความบริสุทธิ์	63
/ บัวเป็นสัญลักษณ์แห่งความคิงาม	70
การใช้คอกบัวเป็นเครื่องบูชา	71
การใช้คอกบัวเป็นส่วนหนึ่งแห่งการสร้างที่ประทับถวาย-	
พระพุทธเจ้า	80
การใช้บัวเป็นเครื่องเปรียบเทียบแนวปฎิบัติธรรมของภิกษุ ..	82
การใช้บัวเป็นเครื่องแสดงพระพุทธบุณญาชิกา	85
บัวเป็นสัญลักษณ์แห่งความงาม	89
สระโนกธรี	98
การตั้งชื่อโดยให้มีคำว่า "บัว" เป็นส่วนหนึ่งของชื่อ	111
การใช้บัวประกอบเรื่องในชาตก	122
5. ขอสรุปและขอเสนอแนะ	130
บรรณานุกรม	134
ภาคผนวก	145
ประวัติการศึกษา	172

คำชี้แจงการอ้างชื่อวรรณคิถาลีและลั้นสกฤต

ในการอ้างชื่อหนังสือนั้น มีผู้ใช้อยู่ ๓ แบบ

1. ใช้ชื่อหนังสือตามความนิยม
2. ใช้ชื่อหนังสือตามที่ปรากฏในบรรณานุกรม
3. ใช้ชื่อตามที่คัดแปลงมาจากบรรณานุกรม

เนื่องจากวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ มีการอ้างชื่อหนังสือที่เป็นวรรณคิถาลีและลั้นสกฤตจำนวนมาก บุญวิจัยจึงได้ขอชี้แจงว่า การอ้างชื่อหนังสือในวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ มีอยู่ ๒ แบบ คือ

1. ใช้ชื่อหนังสือตามความนิยม โคลแ阁ชื่อที่ปรากฏอยู่ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน เช่น ชาดก ดุคเวท เป็นทัน ชื่อคัมภีร์บาลีบางเล่มที่มีกล่าวในไทยเล่มอ ฯ เช่น พระไครปีฎก วิสุทธิมรรค และชื่อวรรณคิลลั้นสกฤตบางเรื่อง เช่น ปรียหารคิกา เป็นทัน
2. ใช้ชื่อหนังสือตามรูปภาษาบาลีและลั้นสกฤตเดิมที่ปรากฏในบรรณานุกรม โดยไม่แยกวิภาคติ เช่น ชาดกกฎฐานา ธรรมบัญญัติ คุณารส์ก อกิจฐานศกุนถล ฉทุลหาร รพุรุษ เป็นทัน
ส่วนรายละเอียดทาง ฯ เช่น บุญแห่ง สำนักพิมพ์ และอื่น ๆ มีอยู่แล้วในบรรณานุกรม

อักษรย่อที่ใช้